

Skandaler i politikken

Israelsk politikk og samfunnsliv er for tiden preget av skandaler. De slås stort opp både i Israel og i verden forøvrig. De anklagede får sin sak prøvet for retten og inntil da regnes de for uskyldig. Det er demokratiets regler.

I den største gapestokken står Israels president. Han er anklaget for å ha krenket flere kvinner med vold i presidentens hus. Den israelske justisministeren er anklaget for å ha kysset en kvinne med makt.

Israels statsminister granskes for å ha forsøkt å hjelpe sine venner i forbindelse med salget av Bank Leumi. Bankene har vært i søkelyset på grunn av deres høye gebyrer som rammer fattigfolk. På toppen av dette viser en undersøkelse at 1,63 million israelere lever under fattigdomsgrensen, mens offentlige ansatte i monopolinstitusjoner har store lønninger.

Den israelske krigføringen i Libanon har også utløst en rekke «skandaler». Forsvarssjefen trukket seg etter massiv kritikk. Han ble utspekt som forsvarssjef fordi han lojalit ville følge ordenen om å sette militæret inn mot jødiske nybyggere i Gaza. Flere mener at både forsvarsministren og statsministeren også bør gå.

Israel har sine «Valla-saker», «Clinton-affærer», familiedy-nastier og politikerforakt. Man stirr med miljøproblemer og tra-fikkulykker. Slik kunne man ha fortsatt med å ramse opp fra den politiske hverdagen, som ikke er helt ulik den man ser i andre land. Mange politikere er dessuten uten forankring i Den Allmektige og Hans Ord.

Tidsånden rammer alle nasjoner og ingen må sette sin lit til politikere, enten de er israelere, amerikanere eller skandinavere. Gud er den eneste som kan bringe rettferdighet på jorden. Når Messias åpenbarer seg i all sin herlighet på Oljeberget i Jerusalem, skal alle få se det. Da skal Israel bli frelst, lov skal utgå fra Jerusalem og hedningefol-kene skal år etter år dra opp til Den hellige stad for å tilbede kongen, Isaia rotskudd.

Så kan man i fortrøstning til Guds Ord synge med salmedikteren:

«Jeg løfter opp til Gud min sang Ennu en gang Fra disse jordens daler. Vår Herre Krist Han henter meg Snart hjem til seg I himlens høye saler. Som lynt far, Han kommer snar, Da skal hans pris På annet vis de Guds basuner tale».

Bruk ventetiden på Herrens komme til arbeid og bønn!

Kirkerommet i Den skandinaviske sjømannskirken i Ashdod.

Fra Haifa, Ashdod og Jerusalem

Velkommen til Ashdod

Fra begynnelsen av januar har vi vært her igjen i Ashdod - i vante omgivelser. Fra høsten 2001 har vi nemlig hvert år fra oktober til april arbeidet som volontører i Den skandinaviske sjømannskirken i Ashdod. Trass i at vi denne gangen bare blir i tre måneder, gleder vi oss veldig over å kunne være her igjen og som tyskere få lov til å drive stedet og ta oss av gjestene.

For et år siden overlot vi Sjømannskirkens hus til John Skåland og Baby og Bjarne Osmundsen. Da vi nå kom tilbake, kunne vi fastslå at det allerede har skjedd en del positive ting. Flittige volontører har pusset opp og hengt opp nye gardiner, og huset er blitt mye lysere og vennligere. Solfangerne for varmtvann er blitt fornyet og mye annet har skjedd. I vaskerommet står en helt ny rulle som fungerer utmerket. Dette letter arbeidet og vi takker givernes på vegne av alle volontører som kommer til å arbeide med den. Tusen takk!

Mest gleder vi oss selvfolgelig over å motta gjester. Også nå, om vinteren, er det nydelig i Ashdod. Temperaturene er svært behagelige - med 21 grader celsius i dag. Om kvelden blir det riktig nok noe kjøligere, men ingen behøver å fryse. Når det er nødvendig, varmer vi opp rommene elektrisk. (Kanskje får vi et sentralvarmeanlegg en eller annen gang? En ting om gangen). Neste morgen skinner sola igjen inn gjennom vinduene. Den flotte lange, sandstranden inviterer til

Jonashøyden i Ashdod.

en tur - eller et solbad. Og selvfolgelig er badetemperaturen fullt ut akseptable for nordmenn, rundt 18 grader celsius. Østersjøen blir neppe varmere... Den som ikke har lyst til å gå ut av huset, kan kose seg på takterrassen til Sjømannskirken. Skulle et lavtrykk bringe regn, så varer regnværet neppe lenger enn to til tre dager - og så har vi sol igjen. Men slike regndager kan brukes til utflykter, for eksempel til Negev, ørkenen i sør. Der er det mye å oppdage, for eksempel byene til de dyktige nabateerne, Avdat, Mamshit og Shivta. Eller Beersheba der Abraham har gravd en brønn som selv i dag kan ses. Eller Mizpe Ramon, det mektige klatret. Men fremfor alt Sde Boker, der gründeren av den moderne staten Israel, David Ben-Gurion, og hans kone levde sine siste dager. Begge to er gravlagt helt i nærværet, mot ørkenen Zin.

En utflykt gjennom den judeiske ørkenen til fjellfestningen Masada er svært attraktivt. Derfra holdt jødene heltemodig motstand mot de romerske okkupasjonsstyrkene. Utsikten derfra ned til Dødehavet og over til Jordan er svært imponerende og glemmes ikke så lett. Men også i Ashdods nærmere omgivelser finnes det mange severdigheter. Mitt hemmelige tips: Bet Guvrin. Hva du kommer til å oppleve der, vil jeg ikke røre her. Det må oppleves. Du kommer til å bli begeistret. Den som vil oppleve storbylivet, behøver bare å sette seg i en sherut -en samledrosje- og på under 45 minutter er man i Tel Aviv. For mindre enn 20 shekler frem og tilbake! Eller til det bibelske Jaffa, i dag bare kjent på grunn av de deilige jaffaappelsinene. Men fra Apostlenes gjerninger er Jaffa sikkert et kjent begrep for deg. Apostelen Paulus var gjest der (Ap.gj. 9,43). Hvor du finner huset til den gjestfri jøden, garveren Simon, står i kapittel 10, versene 6 og 32.

Og når du kommer til Ashdod og leter etter Sjømannskirken, så spør du ganske enkelt etter Jonahøyden, på hebraisk Givat Jona. Eller du ser deg om etter fyrtårnet nord i byen. På huset er det alltid et israelsk og et norsk flagg. Kanskje vi sees? Vi ville sette stor pris på det. Hvis ikke dette året, så kanskje neste...

Deres
Andreas og Waltraud Paul
i Ashdod

**Fortsettelse fra side 1,
Norsk bistand fremmer
ikke fred i Midt-Østen**

Norsk Folkehjelp

Rapporten påpeker at det er NGO-aktiviteter som går klart mot Den norske regjeringens mål om å fremme demokrati, menneskerettigheter og et godt styre, samt hjelp til å legge grunnen for en gjenopptakelse av de såkalte «fredsforhandlingene».

En av organisasjonene som får kritikk er Norsk Folkehjelp. De henter betydelige summer fra norske myndigheter. Mandel mener de portretterer palestina-araberne som ofre, mens Israel er angriperen.

-Dette skaper ikke noen dialog for fred. Det styrker bare den palestina-arabiske fremstillingen som får konflikten til å fortsette. Det ser ut som om arbeiderne i Norsk Folkehjelp har en politisk agenda og de utøver innflytelse på hvordan norsk utviklingshjelp blir benyttet, sier Mandel.

I rapporten vises det til at Norsk Folkehjelp støtter andre NGOs som bruker hard retorikk mot Israel, støtter boikott av Israel og deltar i kampanjer for å «stanse muren». Det er også flere andre eksempler på politisk opp-treden i rapporten.

-Det er organisasjoner som forsøker å demonisere Israel, ved å bringe landet inn for menneskerettighetsdomstolen eller FN. Dersom man fremmer et syn som avviser Israels rett til å eksistere er det veldig vanskelig å føre samtaler, sier Mandel som mener at en PLO-stat må være innenfor en viss kontekst.

Mandel reagerer sterkt mot NGOs som deltar i kampanjen for å stemple Israel som en apartheidstat med en apartheidmur. Hun mener at de forsøker å delegitimisere Israel ved å sammenligne landet med Syd-Afrika, når de blant annet hevder at Israel segregerer seg fra palestina-araberne på samme måte som de hvite skilte seg fra de svarte.

NGOs mot Israel

Rapporten er videre kritisk til utenlandske NGOs som får norsk støtte. En av dem er «Palestinian Agriculture Relief Committees» (PARC) som har beskyldt Israel for å hindre gjennomføringen av en tostatsløsning og andre for-brytelser.

-«Palestinian Centre for Human Rights in Gaza» beskylder rutinemessig Israel for krigs-forbrytelser, etnisk rensning og kollektiv avstraffelse. De er videre aktive i kampanjen for å få selskaper til å trekke sine investeringer ut av Israel.

«Gaza Community Mental Health Programme» har under-tegnet opprop om økonomisk og akademisk boikott av Israel. Rapporten fastslår at norske bistandsmidler er misbrukt for å demonisere Israel.

Videre påpeker rapporten at «Hebron Rehabilitation Committee» skryter av at de har utbedret forbudte bygninger i hemmelighet og en av deres primære mål er å styrke den palestina-arabiske nærvær i Hebrons gamleby. Ifølge rapporten ignorerer de den historiske jødiske forbindelsen til byen.

-Utenriksdepartementet i Oslo og NORAD sier at hoved-målet med norsk utviklingshjelp er å bidra til å redusere fattigdom og støtte fredsbestrebelserne. Det er vanskelig å se hvordan støtte til HRC fremmer disse mål, heter det i rapporten.

-Vi er ikke ute på noen hekse-jakt, men jeg skulle ønske at regjeringen vil bruke sin innflytelse slik at NGOs heller utfører sine humanitære oppdrag. Det vil bidra til en mer konstruktiv dia-log, mener Mandel.

Ukritiske medier

Jonathan Pulik, som er medi-erådgiver i NGO Monitor, påpeker at medier benytter ukritisk ulike NGOs som kilder i sine artikler. Han mener at det må stilles krav om at opplysningene fra disse organisasjonenes er sanne.

Som et eksempel nevner Sarah Mandel «Leger uten grenser» som har skrevet rapporter fra områdene. De innrømmet at de var uten kontakt med israelere og kanskje hadde et nærsynt bilde av det som skjedde. Mandel sier at når slike nærsynte beskrivelser blir sendt ut er det med på å skape et galt helhetsinntrykk av situasjonen.

I rapporten blir den israelske organisasjonen B'Tselem utsatt for et kritisk økteslys, fordi de ofte er kilde for andre. NGO Monitor skriver at B'Tselem maler et unøyaktig og sensasjonsfelt bilde som ofte står i motsetning til Israels regjering og er med på å delegitimisere og demonisere Israel.

-Ved å støtte B'Tselem deltar Norge i denne prosessen, heter det i rapporten.

Utenriksdepartementet gir store summer til palestina-araberne. F.v.: Utenriksminister Jonas Gahr Støre, PLO-president Abu Mazen og utviklingsminister Erik Solheim. (Foto: Utenriksdepartementet)